

hišcže khetry kruč hacž na tón pucž, hdžež našch hólz
 s konjom na mnje cžakasche. Potom šo na konja šy-
 žech a jěchach znyly tydžen pšchezo dale; šchtwórtk pšchiń-
 džech do Lipska, hdžež bě runje wulka hara. Pšchetož
 šakski wjerch Jurij bě wumrjel, a jeho bratr Hendrich bě
 do Lipska pšchišoł, šo by šebi dał wot města hołdo-
 wacz. To šym šebi wscho wobhladał: město bě wjele
 wězow cžinišo, hacž runje někotrym ludžom tajke pšchi-
 hoty s wutrobny njeńdžěchu; pšchetož woni šo bojachu,
 šo mohł nowy wjerch tež hnydom pola nich šapoczecž
 zyrkej wobnowjecž. Wošebje duchowni a profeseřarjo
 běchu njespokojni, ale wjerch Hendrich šebi njedawasche
 nicžo rycžecž, wošebje dofelž chzysche wjetschi džěl luda
 cžiste ewangelijon męcž. Šswjatk rano jědžishe wjerch
 s wjele wošebnyimi do zyrkwe šwj. Mikławšcha, ja
 tam tež ke mschi džěch a šym blisko pšchi wjerchu
 Hendrichu štejał: Dr. Justus Jonas s Witenberka pře-
 dowasche. Popołdnju džeržesche pał Dr. Marcžin Lu-
 ther na něšchorje mózne předowanje; wón předowasche
 wo pšchichodže šwjateho duchu a jeho šastojnstwje.
 Wjecžor prjedy bě na hrodže Blajšburku w
 dwórškej šhapali předował. Tehdom šym tuteho pro-
 fetu Božeho widžik, jeho šłowa pšchedrěchu šo kaž kłófi
 do dusche, a mi bě, kaž bych šlyšchał japosčtoła
 předowacz, tať mózny bě tón muž a jeho šłowo. Na-
 šajtra džěch tam, hdžež Luther bydlesche, ja chznych jeho
 hišcže ras wohladacz, ale šhonich, šo je hižom rano
 s šhurwjerchom a wjerchom Hendrichom do Grimy
 wotjěl. Nětk wostach hišcže tydžen w Lipsku a wob-
 hladach šebi město, kotrež je jara rjane a krašne a lip-
 sežanszy ludžo šu šo mi derje špodobali; pšchetož tam
 je kóždy cžłowjel pšhecželniwy a cžini jenemu wscho
 mózne k lubošcži.